

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13000/2025
26.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Иване Рађеновић, председника већа, Владиславе Милићевић, Весне Мاستиловић, Марине Милановић и Татјане Ђурица, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Ђушић, адвокат из ..., против тужених ЈКП „Водовод“ Лесковац и ЈП „Урбанизам и изградња“ Лесковац, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 3544/24 од 19.06.2025. године, у седници одржаној 26.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 3544/24 од 19.06.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 3544/24 од 19.06.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 14069/21 од 10.06.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилца тражила да се обавезе тужени ЈП „Урбанизам и изградња“ Лесковац да јој на име накнаде нематеријалне штете због повређивања услед пада у необезбеђени шахт исплати: за претрпљене физичке болове износ од 40.000,00 динара и за претрпљени страх износ од 35.000,00 динара, оба са законском затезном каматом од дана пресуђења 10.06.2024. године до исплате, као и на име накнаде материјалне штете за издавање уверења о здравственом стању износ од 2.640,00 динара са законском затезном каматом од дана подношења тужбе до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилца тражила да се обавезе тужени ЈКП „Водовод“ Лесковац да јој на име накнаде нематеријалне штете због повређивања услед пада у необезбеђени шахт исплати: за претрпљене физичке болове износ од 40.000,00 динара и за претрпљени страх износ од 30.000,00 динара, оба са законском затезном каматом од дана пресуђења 10.06.2024. године до исплате и на име накнаде материјалне штете за издавање уверења о здравственом стању у износу од 2.640,00 динара са законском затезном каматом од дана подношења тужбе до исплате. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 3544/24 од 19.06.2025. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила посебну ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), Врховни суд је нашао да у конкретном случају нису испуњени услови из става 1. истог члана да се дозволи одлучивање о посебној ревизији.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

У овој правној ствари, правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву за накнаду нематеријалне и материјалне штете коју је тужила, према наводима тужбе, претрпела услед пада у необезбеђени (отворени) шахт.

Ценећи испуњеност услова за посебну ревизију, Врховни суд је имао у виду да из навода ревизије не произилази да постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба новог тумачења права, а нема ни неуједначене судске праксе у погледу права на накнаду штете од стране тужених јавних предузећа. У конкретном случају нижестепени судови су правноснажну одлуку о одбијању тужбеног захтева у односу на туженог ЈКП „Водовод“ Лесковац донели због недостатка пасивне легитимације, док су у односу на туженог ЈП „Урбанизам и изградња“ Лесковац, одбијајућу одлуку донели применом процесних правила о терету доказивања из члана 231. ЗПП, сматрајући да тужила није доказала штетни догађај, односно узрочно-последичну везу између штетних радњи овог туженог и штете за коју потражује наканду. Наводима ревизије се суштински оспорава оцена изведених доказа и правилност утврђеног чињеничног стања, што не може бити разлог за изјављивање посебне ревизије, који институт се примењује искључиво за питања из домена примене или тумачења материјалног права.

Имајући у виду да се ради о парници ради накнаде штете у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, Врховни суд налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, због чега је, на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужила је поднела појединачне тужбе против тужених ради накнаде штете 28.09.2021. године и 09.11.2021. године. Решењем првостепеног суда од 25.10.2023. године одређено је спајање поступака по овим тужбама и укупна вредност предмета спора је 77.640,00 динара у односу на туженог ЈП „Урбанизам и изградња“ Лесковац, односно 72.640,00 динара у односу на туженог ЈКП „Водовод“ Лесковац. Поступак је вођен по правилима парнице о спору мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према цитираној одредби члана 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужиле није дозвољена.

Из тих разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Ивана Рађеновић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**